

Det foreslås under § 35, stk. 2, at der indføres en »bagatelgrænse«, således at undtagelserne fra de almindelige ansættelsesfrister kun finder anvendelse, hvis ansættelsesændringen for det enkelte indkomstår indebærer en indkomstændring (brutto) på mindst 5.000 kr., det vil sige en indkomstændring før fradrag.

Det foreslås under § 35, stk. 3, at adgangen til at fravige de almindelige ansættelsesfrister skal forudsætte, at den skatteansættende myndighed, respektive den skattepligtige, reagerer inden for rimelig tid efter at den pågældende er blevet opmærksom på det forhold, der begrundes fristforlængelsen.

Hvad der er rimelig tid må bero på en bedømmelse af det enkelte forhold, hvorunder såvel sagens karakter, f.eks. om der er tale om en sag, hvor der eventuelt vil blive gjort strafansvar gældende, som den skattepligtiges personlige forhold, f.eks. sygdom, indgår, men normalt må der skulle reageres indenfor 6 måneder.

Det foreslås under § 35, stk. 4, at de skatteansættende myndigheder i første instans ikke skal være udelukket fra at gennemføre forhøjelser eller nedsættelser af grunde som nævnt i § 35, stk. 1 som følge af, at et skatteankenævn, Landsskatteretten, Ligningsrådet eller de statslige told- og skattemyndigheder har truffet afgørelse om det forhold, der nu er grundlag for at ændre. Bestemmelsen finder anvendelse på ansættelsesændringer, der foretages såvel inden for som uden for ansættelsesfristerne efter § 34.

Der vil administrativt blive fastsat nærmere regler for de skatteansættende myndigheders adgang til at anvende denne kompetence.

Til nr. 23

Til § 37 A

Det foreslås, at bestemmelsen i kildeskattelovens § 80 om ægtefællers ret til indsigt i hinandens selvangivelse og om ægtefællers ret til at klage over hinandens skattnedsættelser redaktionelt flyttet til skattestyrelsesloven som § 37 A.

Til § 37 B

Det foreslås, at der som § 37 B i skattestyrelsesloven indsættes en bestemmelse til regulering af de skatteretlige virkninger af et skatteforbehold.

Et skatteforbehold er en betingelse for en privatretlig disposition, hvorefter dispositionen bortfalder eller får et andet indhold, hvis myndighederne tillægger dispositionen en anden skatteretlig virkning end forudsat.

Det foreslås af bevismæssige grunde, at et skatteforbehold kun skal tillægges skatteretlig virkning, hvis det er klart, skriftligt og oplyses overfor den skatteansættende myndighed senest samtidig med at myndigheden oplyses om dispositionens øvrige indhold. Dette sker normalt ved at skattemyndigheden som led i ligningsarbejdet rekvirerer dokumentation for dispositionens indhold.

Det kan ikke kræves, at skattemyndighederne på forhånd tager stilling til et skatteforbehold, der endnu ikke er blevet aktuelt, det vil sige før den uønskede skatteretlige virkning er endeligt afgjort.

Det er lagt til grund, at et skatteforbehold kun kan tillægges skattemæssig virkning, hvis det er taget senest samtidig med den disposition, det er knyttet til, og skatteforbeholdet utvetydigt angiver, hvilke skattemæssige virkning, der udløser forbeholdet, samt hvilken privatretlig virkning det skal tillægges, hvis denne skattemæssige forudsætning brister. Det kan ikke skatteretligt tillægges betydning, hvis f.eks. et skatteforbehold angiver, at parterne i en aftale frit kan indgå en ny aftale med oprindelig virkning, hvis skatteforbeholdet bliver aktuelt, eller hvis der i skatteforbeholdet er indbygget skatteforbehold vedrørende en alternativ aftale.

Det foreslås endvidere, at den skatteansættende myndighed skal kunne afvise et skatteforbehold, hvis skatteforbeholdet indebærer privatretlige virkninger, der ikke er klare og overskuelige, f.eks. hvis dispositionen vedrører overdragelse af en virksomhed, og skatteforbeholdet først bliver udløst adskillige år efter overdragelsen og med den virkning, at virksomhedsoverdragelsen med den efterfølgende drift skal tilbageføres. En sådan afvisning af at tillægge et skatteforbehold skattemæssig virkning indebærer, at den privatretlige disposition skattemæssig består, indtil skattemyndighederne modtager meddelelse om, at dispositionen er ændret med fremtidig virkning.

Afgørelser om, hvilke skatteretlige virkninger et skatteforbehold skal tillægges, påklages administrativt som andre afgørelser om de skatteretlige virkninger af en privatretlig disposition, det vil normalt sige til skatteankenævnet og Landsskatteretten. Et skatteforbehold, der f.eks. først gøres gældende under Landsskatterettens behandling af en klage, skal ikke behandles af Landsskatteretten i første instans, men af den skatteansættende myndighed.

Til § 37 C

Det foreslås, at der som § 37 C i skattestyrelsesloven indsættes en bestemmelse til regulering af adgan-